

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

กฎหมายที่รองรับและเกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

กฎหมายที่รองรับและเกี่ยวข้อง

การศึกษาในเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ - ปุย ในครั้งนี้ มีกฎหมายที่รองรับและเกี่ยวข้อง ดังนี้

1. พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522

พระราชบัญญัติฉบับนี้ทำให้มีการจัดตั้งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ขึ้นเพื่อแทนองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและดำเนินการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้อย่างกว้างขวางขึ้น เหตุผลหนึ่งอาจเป็นเพราะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ขยายตัวมากขึ้น ททท. เป็นรัฐวิสาหกิจมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีอำนาจตามขอบเขตวัตถุประสงค์ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ซึ่งมาตรา 8 ของ พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนการประกอบอาชีพของคนไทยในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2. เผยแพร่ประเทศไทยในด้านความงามตามธรรมชาติ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประวัติศาสตร์ ศิลปศาสตร์ การกีฬา และวิวัฒนาการของการของเทคโนโลยี ตลอดจนกิจกรรมอย่างอื่นอันเป็นการชักจูงให้มีการเดินทางมาท่องเที่ยว

3. อำนวยความสะดวกและความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

4. ส่งเสริมความเข้าใจอันดี และความเป็นมิตรไมตรีระหว่างประชาชนและระหว่างประเทศ โดยอาศัยการท่องเที่ยว

5. ริเริ่มให้มีการพัฒนาการท่องเที่ยว และเพื่อพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยไว้อย่างค่อนข้างจำกัด คือให้มีหน้าที่ในการส่งเสริมและเผยแพร่การท่องเที่ยว มิใช่บทบาทการควบคุมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ทั้งหมด ในส่วนของการดูแลและฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยว ททท. ก็มีได้มีอำนาจแต่เพียงผู้เดียว แต่ต้องร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายอื่นที่ไว้ไว้เพื่อการจัดการทรัพยากรเหล่านั้น

เนื่องจากการดำเนินงานของ ททท. ต้องตกอยู่ภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์อื่น ๆ ปัญหาที่คือ หน่วยงานที่ใช้กฎหมายเหล่านั้นไม่อาจรับรู้แนวความคิด เรื่องการท่องเที่ยวเข้าไปสัมพันธ์กันพอที่จะทำให้เกิดการประสานงานกัน ทางแก้ที่อาจทำได้โดยไม่ยุ่งยากนัก

ก็ด้วยการเปิดช่องให้ ททท. ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในคณะกรรมการชุดอื่น ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเหล่านั้น เพื่อให้แนวคิดทางด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว ได้รับการผสมผสานเข้าไปกับแผนการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น การวางผังเมือง การจัดตั้งอุทยาน การวางแผนทางด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ในด้านของบทบาทองค์กรท้องถิ่นในการอนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว นั้น นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะแนวโน้มการพัฒนาโดยทั่วไปของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ได้กำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และเป็นหน้าที่ของคนในท้องถิ่นที่จะกำหนดว่าพื้นที่ต่าง ๆ ควรจะใช้ทำประโยชน์ในด้านใดจึงจะเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมของตนเอง โดยได้รับการสนับสนุนทางด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยว จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้ง ททท. ด้วย (โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, 2541)

2.พ.ร.บ. อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

กฎหมายนี้ให้อำนาจแก่รัฐบาลในการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดิน “ที่มีสภาพธรรมชาติที่น่าสนใจ” ให้คงอยู่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและรื่นรมย์ของประชาชนให้เป็น “อุทยานแห่งชาติ” ห้ามการทำลักษณะต่างๆที่ทำลายสิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติ อาทิเช่น การยึดถือหรือการครอบครองที่ดิน การเก็บหรือการทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้ ยางไม้ น้ำมันยาง น้ำมันสน แร่ ก๊าซ น้ำผึ้ง ครั่ง ถ่าน ไม้ เปลือกไม้ มูลค้างคาว ดอกไม้ ใบไม้ ผลไม้ หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น การนำสัตว์ออกไปหรือทำอันตรายต่อสัตว์ การนำสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะเข้าไป หรือปล่อยปศุสัตว์เข้าไป ตลอดจนการกระทำอื่นๆอีกมากมายซึ่งมีลักษณะทำลายสิ่งแวดล้อม นับจนถึงปัจจุบันได้มีการประกาศอุทยานแห่งชาติไปทั้งสิ้นประมาณ 83 แห่ง ในเขตพื้นที่ 45 จังหวัด ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 35 ล้านไร่

ปัญหาสำคัญที่เป็นที่ทราบกันดีเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายนี้คือ การที่ทางราชการไม่สามารถดูแลเขตอุทยานแห่งชาติ ได้อย่างทั่วถึงทั้งด้วยเหตุผลหลักที่ว่ากำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ การห้ามกิจกรรมต่างๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติก็ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างกฎเกณฑ์ของรัฐกับวิถีชีวิตของชาวชนบทที่อาศัยป่าเป็นแหล่งอาหารและใช้ผลผลิตต่างๆจากป่าในการยังชีพ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2540)

หมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้งนั้นเป็นหมู่บ้านที่อยู่ในเขตรับผิดชอบของอุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย ที่มีกฎหมายรองรับ ซึ่งเป็นปัญหาต่อชุมชนที่มีความต้องการจัดสร้างสาธารณูปโภคและ

ถึงอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่างก็พยายามแก้ไขปัญหาและหาทางออกร่วมกัน โดยมีการอนุมัติโครงการที่มีความจำเป็น เป็นต้น

3. พ.ร.บ. สถาตำบลและองค์การบริหารส่วนราชการส่วนตำบล พ.ศ. 2537

กฎหมายฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการกระจายอำนาจในการปกครอง ไปสู่ท้องถิ่นในระดับล่างสุด ทั้งนี้ สถาตำบลที่มีรายได้อาจไม่รวมกับเงินอุดหนุนในงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท จะได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ อบต. ได้มีการทะยอยประกาศ อบต. และมีการเลือกตั้งสมาชิก อบต. มาตั้งแต่ปี 2537

เนื่องจากกฎหมายได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของ อบต. ไว้อย่างกว้างขวางในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และหนึ่งในอำนาจหน้าที่นั้นก็คือ หน้าที่ในการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อบต. จึงอาจมีบทบาทสำคัญในการช่วยอนุรักษ์ป่าไม้ในท้องถิ่นของตน อบต. เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นได้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อกฎหมายกำหนดให้ อบต. มีรายได้อาจเป็นของตนเองได้ และนอกเหนือเหนือไปจากภาษีประเภทต่างๆที่เป็นรายได้ของ อบต. แล้ว กฎหมายได้กำหนดให้ต้องแบ่งเงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติในเขต อบต. ให้แก่ อบต. นั่นๆด้วย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อไป การที่กฎหมายกำหนดเช่นนี้ย่อมหมายความว่ากรมป่าไม้จะต้องแบ่งเงินดังกล่าวให้แก่ อบต. และเป็นที่คาดหมายว่า อบต. จะใช้เงินนั้นเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติในเขตของตนเองด้วย ในปัจจุบัน ยังไม่เป็นที่ชัดเจนว่า จะมีการแบ่งเงินดังกล่าวให้แก่ อบต. ในสัดส่วนเท่าไร

อย่างไรก็ตาม นับแต่มีการจัดตั้ง อบต. เป็นต้นมา ปรากฏว่า อบต. ส่วนใหญ่ยังมีการริเริ่มกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมน้อยมาก โครงการส่วนมากที่จัดทำกันไปจะเป็นโครงการพัฒนาสาธารณูปโภค ซึ่งชุมชนเห็นว่ามีความสำคัญมากกว่า อย่างไรก็ตาม เมื่อ อบต. มีการพัฒนาบทบาทหน้าที่ของตนเองได้เต็มที่ในอนาคต คาดว่า อบต. น่าจะเห็นความสำคัญของกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ซึ่งรวมถึงกิจกรรมทางด้านอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ที่อยู่ในท้องถิ่นของตนเองด้วย (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2540)

องค์การบริหารส่วนตำบลสุเทพ (อ.บ.ค. สุเทพ) เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่เข้ามามีบทบาทในการพัฒนาหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง การพัฒนาส่วนใหญ่จะเน้นไปทางการพัฒนาสาธารณูปโภคที่ชุมชนและผู้นำในชุมชนเห็นว่ามีความจำเป็นแต่การอนุมัติดำเนินโครงการต่าง ๆ อาจไม่มีผลในทางปฏิบัติเนื่องจากว่าหมู่บ้านชาวเขาเผ่าม้ง ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติและอยู่ในความรับผิดชอบ

ของสำนักงานอุทยานแห่งชาติคยสุเทพ - ภูเก็ต บางโครงการจึงจัดระเบียบและกฎหมายของอุทยานแห่งชาติมีผลให้บางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้หรือทำได้ไม่เต็มที่

4. พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

แม้ว่าพระราชบัญญัตินี้จะไม่ได้เกี่ยวข้องกับโดยตรงแต่ก็มีบทบัญญัติในบางมาตรา คือ 43 และ 4 ที่ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมได้แก่ พื้นที่ที่มีลักษณะเป็นต้นน้ำลำธารหรือมีระบบนิเวศที่แตกต่างจากที่อื่นทั่วไปที่อาจได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์ หากพื้นที่ใดได้รับการประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครองทางสิ่งแวดล้อม จะมีกฎหมายบัญญัติให้มีการกำหนดมาตรการควบคุมอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในเขตดังกล่าว ซึ่งกฎหมายดังกล่าวจะส่งเสริมกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ป่าซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย, 2450)

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต้องพึงพิงกับการมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติหรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้น ดังนั้นกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างแยกกันไม่ออก และกฎหมายที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมก็ไม่ได้หมายความว่าเพียงแต่ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพียงฉบับ เดียว แต่ว่ากระจัดกระจายอยู่ในกฎหมายอื่นๆ อีกหลายฉบับ ในส่วนของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว มีสาระที่สำคัญได้แก่

1. นโยบายและมาตรการการพัฒนาสิ่งแวดล้อมของชาติ
2. การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม
3. การกำหนดให้โครงการบางประเภท ต้องมีการจัดทำรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม (environmental impact assessment)
4. การกำหนดเขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและเขตควบคุมมลพิษ
5. กองทุนสิ่งแวดล้อม

จากลักษณะของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ต้องใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสำคัญ คงจะต้องเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรจะมีบทบาทในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อประโยชน์สำหรับการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง ในแง่ของกฎหมายการคุ้มครองทรัพยากรการท่องเที่ยว จึงควรจะอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่มี

อยู่อย่างเต็มที่ โดยการออกกฎหมายย่อย ระเบียบ หรือข้อบังคับ โดยไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายใหม่ที่ต้องใช้เวลานาน อาจจะไม่ทันกับการป้องกันการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานของการท่องเที่ยว ตัวอย่างเช่น การอาศัยอำนาจตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 ประกาศเขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว (โครงการศึกษาวิจัยการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม, หน้า 2541)

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก ข

- แบบนำสัมภาษณ์
- แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานระดับแหล่งท่องเที่ยว

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

แบบนำสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์ชุดที่
แบบสอบถามเพื่อทำการค้นคว้าแบบอิสระ
เรื่อง

ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวดต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว
บ้านมิ่ง คอยปุย

คำชี้แจงในการกรอกแบบสอบถาม

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาทางวิชาการ ผลการศึกษาไม่มีผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมในอนาคต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านมิ่ง คอยปุย เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งศึกษาวิจัยแก่ประชาชนทั่วไปอย่างยั่งยืน ข้อมูลและความคิดเห็นของท่านจึงมีความสำคัญและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง จึงขอให้ท่านได้กรุณาตอบคำถามตามความเห็นที่แท้จริง เพื่อผลการวิจัยจะได้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

2. แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วยชุดของข้อคำถามที่แบ่งออกเป็น 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความคาดหวังของนักท่องเที่ยวดต่อการจัดการสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านมิ่ง คอยปุย

ส่วนที่ 3 มาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวดต่อการจัดการสภาพแวดล้อมของหมู่บ้านมิ่ง คอยปุย

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการต่อการจัดการสภาพแวดล้อม

3. การตอบแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นการตอบแบบสอบถามก่อนการเที่ยวชม คือการตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2

ตอนที่ 2 เป็นการตอบแบบสอบถามหลังการเที่ยวชม คือการตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

(นางสาวมัลลิกา เกื้อปัญญา)

สาขาวิชา การจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยว (ตอบก่อนการเที่ยวชม)

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
2. อายุ ปี
3. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ
 - () 1. ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ () 2. ธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
 - () 3. พนักงานบริษัทเอกชน () 4. รับจ้างทั่วไป / กรรมกร
 - () 5. นักเรียน / นักศึกษา () 6. เกษียณ
 - () 7. แม่บ้าน () 8. อื่นๆ (ระบุ)
4. ระดับการศึกษาขั้นสุดท้ายที่สำเร็จ
 - () 1. ไม่ได้ศึกษา () 2. ประถมศึกษา () 3. มัธยมศึกษา
 - () 4. อนุปริญญา/อาชีวศึกษา () 5. ปริญญาตรี () 6. สูงกว่าปริญญาตรี
 - () 7. อื่น ๆ (ระบุ)
5. ภูมิลำเนา (จังหวัด).....

- ส่วนที่ 2 ข้อมูลความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว (ตอบก่อนการเที่ยวชม)
- ส่วนที่ 3 มาตราวัดระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการจัดการสภาพแวดล้อม (ตอบหลังการเที่ยวชม)
- คำชี้แจง กรุณาระบุความคาดหวังและความพึงพอใจส่วนตัวของท่านที่มีต่อการจัดการสภาพแวดล้อมในด้านต่างๆของหมู่บ้านมั่งคองปุย ในการมาท่องเที่ยวครั้งนี้ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านคิดว่าเหมาะสม

รายการ	(ส่วนที่ 2) ระดับความคาดหวังก่อนการเที่ยวชม					(ส่วนที่ 3) ระดับความพึงพอใจหลังการเที่ยวชม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม										
1. สภาพการเข้าถึงและการคมนาคม										
1.1 สภาพถนน อยู่ในเกณฑ์ดี										
1.2 ความกว้างของถนน สะดวก/เหมาะสม										
1.3 ป้ายบอกทาง/สัญญาณจราจรชัดเจน										
2. การจัดการผังบริเวณท่องเที่ยวบ้านมั่งคองปุย มีความเหมาะสม										
3. สภาพภูมิทัศน์										
การอุปถัมภ์ทัศนียภาพ										
4. อาคาร / สิ่งปลูกสร้าง										
4.1 ความคงทน										
4.2 ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม (สังเกตจากรูปร่าง/สี)										
4.3 ความสะอาดภายในอาคาร										
4.4 ไม่บดบังทัศนียภาพ (ภูมิทัศน์)										

รายการ	(ส่วนที่ 2) ระดับความคาดหวังก่อนการเยี่ยมชม					(ส่วนที่ 3) ระดับความพึงพอใจหลังการเยี่ยมชม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยสุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การจัดการสภาพแวดล้อม										
ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม (ต่อ)										
5. ขยะ / สิ่งปฏิกูล										
5.1 ความเพียงพอของถังรองรับขยะ										
5.2 ตำแหน่งถังรองรับขยะเหมาะสม										
5.3 ไม่มีขยะตกค้าง										
6. คุณภาพน้ำ										
6.1 ลักษณะของน้ำใส ไม่มีสี										
6.2 น้ำไม่มีกลิ่น										
6.3 ไม่มีไขมันบนผิวน้ำ										
7. คุณภาพของอากาศ										
7.1 อากาศไม่มีฝุ่นควัน										
7.2 อากาศไม่มีกลิ่นรบกวน										
8. เสียง										
ไม่มีเสียงรบกวน										
ด้านสาธารณูปโภค										
1. ที่จอดรถ										
1.1 มีตำแหน่งที่ตั้งสะดวก/เหมาะสม										
1.2 มีความปลอดภัย										
1.3 มีความเพียงพอกับความต้องการ										
1.4 พื้นลานจอดรถ สะอาด/สะดวก										

รายการ	(ส่วนที่ 2) ระดับความคาดหวังก่อนการเที่ยวชม					(ส่วนที่ 3) ระดับความพึงพอใจหลังการเที่ยวชม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ต่อ)										
3.	มีน้ำ									
	3.1 มีที่ตั้งเหมาะสม									
	3.2 มีความเพียงพอ									
	3.3 มีความคงทน									
	3.4 กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม (รูปร่าง/สี)									
4.	บริการขายตั๋ว									
	4.1 มีที่ตั้งเหมาะสม									
	4.2 มีพนักงานบริการอย่างเพียงพอ									
	4.3 บริการสะดวกและรวดเร็ว									
	4.4 อัตราค่าบริการเหมาะสม									
	4.5 มีช่วงเวลาบริการที่เหมาะสม									
5.	ศาลาที่พัก									
	5.1 มีที่ตั้งเหมาะสม									
	5.2 มีความเพียงพอ									
	5.3 มีความคงทน/ปลอดภัย									
	5.4 กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม (รูปร่าง/สี)									
6.	บริเวณที่ว่างสำหรับพักผ่อน									
	6.1 มีที่ตั้งเหมาะสม									
	6.2 มีความเพียงพอ									

ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการจัดการสภาพแวดล้อม
(ตอบหลังการเที่ยวชม)

คำชี้แจง กรุณาเสนอแนะความคิดเห็นของท่านในการจัดการสภาพแวดล้อม
ของหมู่บ้านมิ่ง คอยปุย

1. ด้านสิ่งแวดล้อม

.....

2. ด้านสาธารณูปโภค (ที่จอดรถ, น้ำดื่ม-น้ำใช้, ห้องน้ำ-ห้องสุขา)

.....

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ถนน, ป้าย, ม้านั่ง, ศาลาที่พัก, บริการขายตั๋ว, ที่ว่างสำหรับพักผ่อน)

.....

4. ด้านความหนาแน่นของนักท่องเที่ยว (จำนวนนักท่องเที่ยวในเวลาที่เกี่ยวข้อง)

.....

5. ด้านธุรกิจการขายสินค้า

.....

6. สวัสดิภาพและความปลอดภัย

.....

แบบสำรวจข้อมูลพื้นฐานระดับแหล่งท่องเที่ยว

1. รายละเอียดเบื้องต้น

ชื่อแหล่งท่องเที่ยวประเภท

กรณีแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในอุทยานแห่งชาติ ให้ระบุชื่ออุทยานแห่งชาติ

จุดเด่นของสถานที่ สิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้าชม ได้แก่ (อธิบายลักษณะเด่น)

- (1).....
- (2).....
- (3).....

งานประเพณีที่จัดในแหล่งท่องเที่ยว

ชื่องาน	จัดช่วงเดือน	รายละเอียดของงาน

2. ที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว

ถนน ตำบล อำเภอ จังหวัด

ตั้งอยู่ริมถนนสายหลัก เส้นทางหมายเลข ระหว่างอำเภอ กับ อำเภอ ระหว่างกิโลเมตรที่

ตั้งอยู่บนถนนสายรอง เส้นทางหมายเลข ระหว่างอำเภอ กับ อำเภอ ระหว่างกิโลเมตรที่

เข้าไปตามถนนสายรอง ประมาณ กิโลเมตร

3. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

3.1 โดยรถส่วนตัว

รายละเอียดของเส้นทาง	เส้นทางที่ 1	เส้นทางที่ 2	เส้นทางที่ 2
เริ่มต้นจาก (อำเภอ/จังหวัด)			
ระยะทาง (กิโลเมตร)			
ระยะเวลาที่เดินทาง (ชั่วโมง)			
ความกว้างของถนน (เมตร)			
จำนวนช่องทางจราจร			

วัสดุก่อสร้างถนนและระยะทาง (กิโลเมตร)

ถนนคอนกรีต (ระบุระยะทาง-ก.ม)			
ถนนลาดยาง (ระบุระยะทาง - ก.ม.)			
ถนนลูกรัง (ระบุระยะทาง - ก.ม.)			
ถนนดิน (ระบุระยะทาง - ก.ม.)			
ความสะดวกในการเดินทาง ก			
ความชัดเจนของป้ายบอกทาง ข			

หมายเหตุ : ก ความสะดวกในการเดินทางข ความชัดเจนของป้ายบอกทาง

1 = ดี (ไม่มีหลุม, ใช้ได้ตลอดปี)

2 = พอใช้ (มีหลุม, ใช้ได้ตลอดปี)

3 = ไม่ดี (มีหลุม, ใช้ได้บางฤดู)

4 = ไม่ชัดเจน (ไม่มีป้าย)

1 = ชัดเจนมาก (มีป้ายแสดงชื่อและระยะทาง)

2 = ชัดเจนปานกลาง (มีป้ายแต่ไม่บอกระยะทาง)

3 = ชัดเจนน้อย (มีป้าย แต่มีน้อยมาก)

3.2 บริการรถโดยสารสาธารณะ

○ ก. เข้าถึงภายในแหล่งท่องเที่ยว

เส้นทางเดินรถ ต้นทางจากอำเภอเมือง ถึงปลายทางอำเภอ

ท่ารถหรือสถานที่จอดรถ

ความถี่ในการเดินรถนาที / ชั่วโมง

ประเภทของรถ-รถโดยสารประจำทางอัตราค่าโดยสารบาท/คน/เที่ยว

- รดสองแถว อัตราค่าโดยสารบาท/คน/เที่ยว
- ข. เข้าไม่ถึงแหล่งท่องเที่ยว แต่มีรถโดยสารสาธารณะผ่านทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว เส้น
 ทางเดินรถ คั่นทางจากอำเภอเมือง ถึงปลายทางอำเภอ
 ทำรถหรือสถานที่จอดรถ
 ความถี่ในการเดินรถนาที/คั่น
 ประเภทของรถ-รถโดยสารประจำทาง อัตราค่าโดยสารบาท/คั่น/เที่ยว
 - รดสองแถว อัตราค่าโดยสารบาท/คั่น/เที่ยว
 จากปากทางเข้าแหล่งท่องเที่ยวที่ชวนนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวได้โดย
 (อธิบาย).....

- ค. ไม่มีบริการรถสาธารณะ ต้องเช่ารถ/เหมารถเข้าไป จากอำเภอเมือง
 รถยนต์รับจ้างเหมา ราคาบาท/คั่น จุครอรถ.....
 รดสองแถวรับจ้างเหมา ราคา.....บาท/คั่น จุครอรถ.....
 รถจักรยานยนต์รับจ้างเหมา ราคา.....บาท/คั่น จุครอรถ.....

3.3 บริการเรือโดยสารสาธารณะ

- ก. เข้าได้ถึงแหล่งท่องเที่ยว
 เส้นทางเดินเรือ คั่นทางจาก.....ถึงปลายทาง.....
 ทำเรือหรือสถานที่เรือ.....
 ความถี่ในการเดินเรือนาที/เที่ยว
 ประเภทของเรือ-เรือธรรมดา อัตราค่าโดยสารบาท/คน/เที่ยว
 - เรือปรับอากาศ อัตราค่าโดยสาร.....บาท/คั่น/เที่ยว
- ข. ไม่มีบริการเรือสาธารณะ ต้องเช่า/เหมารือไป
 ประเภทของเรือ.....อัตราค่าโดยสาร.....บาท/ลำ
 ทำเรือหรือสถานที่เรือ.....

3.4 บริการอื่นๆ (อธิบาย)

.....

.....

.....

ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม กลมกลืน ไม่กลมกลืน

สถานังพัก

วัสดุอาคารสิ่งก่อสร้าง (อธิบาย).....

ความคงทน ดาวร ชั่วคราว

ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม กลมกลืน ไม่กลมกลืน

4.5 ร้านอาหาร

ก. ไม่มี

ข. มี

ประเภทร้านอาหาร

แผงลอย จำนวน.....ร้าน ที่ตั้ง.....

ความสะอาด สะอาดมาก สะอาดปานกลาง ไม่สะอาด

หาบเร่/รถเข็น จำนวน.....ร้าน ที่ตั้ง.....

ความสะอาด สะอาดมาก สะอาดปานกลาง ไม่สะอาด

อาคารร้านค้า จำนวน.....ร้าน ที่ตั้ง.....

ความสะอาด สะอาดมาก สะอาดปานกลาง ไม่สะอาด

ความสามารถรองรับนักท่องเที่ยว เพียงพอ ไม่เพียงพอ

วัสดุอาคารสิ่งก่อสร้าง ปูน ไม้

กระเบื้อง สังกะสี

จาก อื่นๆ (ระบุ).....

ความคงทนถาวร ดาวร ชั่วคราว

ความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม กลมกลืน ไม่กลมกลืน

4.6 ร้านขายของที่ระลึก

ก. ไม่มี

ข. มี

ประเภทของร้านขายของที่ระลึก

ตู้โชว์สินค้า/แผงลอย จำนวน.....ตู้/ร้าน ที่ตั้ง.....

หาบเร่/รถเข็น จำนวน.....ร้าน ที่ตั้ง.....

อาคารร้านค้าจำนวน.....ร้าน ที่ตั้ง.....

ประเภทของสินค้าที่วางจำหน่าย

4.7 ระบบสื่อความหมาย

ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ไม่มี มี เบอร์โทรศัพท์สำหรับติดต่อ
ต่อ.....

เจ้าหน้าที่บริการข้อมูล ไม่มี มี ระบุจำนวน.....คน

สังกัดหน่วยงาน.....

ช่วงเวลาให้บริการ.....

ป้ายสื่อความหมาย ไม่มี มี

- ความชัดเจน ชัดเจน ไม่ชัดเจน
- ความคงทน ถาวร ชั่วคราว
- ความกลมกลืนกับธรรมชาติ กลมกลืน ไม่กลมกลืน

โสตทัศนูปกรณ์ - วีดีโอ ไม่มี มี

- สไลด์ ไม่มี มี

สื่อสิ่งพิมพ์(แผ่นพับ/โปสเตอร์) ไม่มี มี

นิทรรศการ ไม่มี มี

มัลติมีเดีย ไม่มี มี

ทางเดินศึกษาธรรมชาติ ไม่มี มี

5. ระบบการจัดการ

5.1 การรักษาความปลอดภัย

ไม่มี

มี

จำนวนเจ้าหน้าที่.....คน

เจ้าหน้าที่สังกัดหน่วยงาน.....

บริเวณที่เกิดอุบัติเหตุเสมอ.....

มาตรการการรักษาความปลอดภัย.....

ไม่มี

5.2 ระบบกำจัดขยะ

ความสามารถในการรองรับขยะ เพียงพอ ไม่เพียงพอ

การจัดเก็บ ไม่มี

- มี เทศบาลจัดเก็บ
 เจ้าหน้าที่ในแหล่งท่องเที่ยวเก็บ.....คน
 การกำจัด ไม่มี
 มี ลักษณะการกำจัด เเทกองกลางแจ้ง
 ฟังกลบ
 เเผา

6. สาธารณูปโภค

6.1 บริการโทรศัพท์สาธารณะ

- ไม่มี
 มี จำนวน.....เครื่อง

6.2 ไฟฟ้าแสงสว่าง

- บ้านพัก ไม่มี มี
 ทางเดิน ไม่มี มี
 ถนน ไม่มี มี

6.3 แหล่งน้ำดื่มของนักท่องเที่ยว

- ชื้อจากร้านค้า
 น้ำดื่มสาธารณะ
 อื่น ๆ ระบุ.....

6.4 แหล่งน้ำใช้ของนักท่องเที่ยว

- ประปาภูมิภาค
 ประปาท้องถิ่น
 บ่อน้ำตื้น/บาดาล
 น้ำจากธรรมชาติ
 อื่น ๆ ระบุ.....

7. สถานบริการที่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด

โรงพยาบาล/คลินิก ชื่อ.....
 ที่ตั้ง.....

ระยะห่าง....กม.

สถานีบริการน้ำมัน ชื่อ.....
 ที่ตั้ง.....

ระยะห่าง....กม.

สถานีตำรวจ/ป้อม ชื่อ.....

ที่ตั้ง.....

ระยะห่าง....กม.

ธนาคาร/ATM ชื่อ.....

ที่ตั้ง.....

ระยะห่าง....กม.

สนามกอล์ฟ ชื่อ.....

ที่ตั้ง.....

ระยะห่าง....กม.

ศูนย์การค้า/ห้าง ชื่อ.....

ที่ตั้ง.....

ระยะห่าง....กม.

สถานบันเทิง ชื่อ.....

ที่ตั้ง.....

ระยะห่าง....กม.

ไปรษณีย์/โทรเลข ชื่อ.....

ที่ตั้ง.....

ระยะห่าง....กม.

8. จำนวนนักท่องเที่ยว กิจกรรม และการเตรียมตัว

8.1 ปี พ.ศ.จำนวนนักท่องเที่ยวเฉลี่ยคน/ปี

ช่วงเดือนที่นักท่องเที่ยวมาเที่ยวมาก.....

8.2 ขนาดพื้นที่ทั้งหมดของแหล่งท่องเที่ยว มีจำนวนไร่

พื้นที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว มีจำนวนไร่

8.3 อัตราค่าใช้บริการแหล่งท่องเที่ยว คนไทยบาท/คน คนต่างชาติบาท/คน

เก็บโดยอื่นๆ.....

.....(เช่น กรณีเก็บค่าบริการระหว่างเด็ก ผู้ใหญ่แตกต่างกันเป็นต้น)

กรณีเก็บตามยานพาหนะ ระบุอัตรา

รถยนต์นั่ง / กระบะบาท/คัน รถตู้บาท/คัน รถบัสเล็ก.....บาท/คัน

รถบัสใหญ่.....บาท/คัน รถจักรยานยนต์บาท/คัน

8.4 ความหนาแน่นของนักท่องเที่ยวในวันเสาร์ - อาทิตย์ ในฤดูกาลท่องเที่ยว
แออัดมาก

- ค่อนข้างแออัด
 ไม่แออัด

8.5 กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยว

- ทางบก เดินป่า ปีนเขา เดิน/นั่งพักผ่อน
 camping ชมถ้ำ ชมศิลปวัฒนธรรมและการละเล่น
 คูนก ส่องสัตว์ ทางเดินศึกษาธรรมชาติ
 ปิกนิก อื่นๆ (ระบุ)
- ทางน้ำ วายน้ำ ตกปลา เจ็ทสกี สกู๊ตเตอร์
 เรือใบ วินเซอร์ฟ สกีนน้ำ ล่องเรือ/แพ ล่องแก่ง
 อื่นๆ (ระบุ)

8.6 การเตรียมตัวของนักท่องเที่ยว

8.7 สถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ใกล้ที่สุด ชื่อ 1. ระยะห่าง..... กม.
ชื่อ 2. ระยะห่าง.....กม.
ชื่อ 3. ระยะห่าง.....กม.

9. สิ่งแวดล้อมทั่วไปในแหล่งท่องเที่ยว

9.1 คุณภาพน้ำ

แหล่งน้ำสำหรับการท่องเที่ยว

- ประเภทของแหล่งน้ำ ไม่ใช่ทะเล ทะเล
ลักษณะของน้ำ - สี ไม่มี มีสี
- กลิ่น ไม่มี มีกลิ่น
- ความขุ่น ไม่ขุ่น ขุ่น
- วัตถุลอยน้ำ (ขยะ) ไม่มี มี
- น้ำมัน/ไขมันบนผิวน้ำ ไม่มี มี
- การนำน้ำไปใช้ประโยชน์ ไม่ได้ใช้ ใช้เพื่อ

การว่ายน้ำ ว่ายน้ำไม่ได้ ว่ายน้ำได้

สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน

ค่าความโปร่งใส มีปริมาณเมตร

(ค่ามาตรฐาน ต้องเปลี่ยนแปลงจากสภาพธรรมชาติ ไม่เกิน 10%)

ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

สูงกว่าหรือเท่ากับเกณฑ์มาตรฐาน

9.4 คุณภาพอากาศ

ลักษณะของอากาศ

- ฝุ่นควัน ไม่มี ปานกลาง มีมาก

ลักษณะ

- กลิ่น ไม่มี ปานกลาง มีมาก

ลักษณะ

9.5 คุณภาพเสียง

ระดับการรบกวนของเสียง

ไม่รบกวน

รบกวนน้อย

รบกวนมาก

มีสาเหตุเกิดจาก

9.6 สภาพทางชีวภาพ (กรณีของอุทยาน/วนอุทยาน/เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า)

พืช (ต้นไม้และดอกไม้)

ชนิดของพืชที่สำคัญที่สำรวจพบ ได้แก่

.....

ปริมาณ ความหนาแน่น

.....

แหล่งที่พบและการกระจายตัว

.....

พืชที่หายากหรือกำลังจะสูญพันธุ์ ได้แก่

.....

สัตว์

ชนิดของสัตว์ที่สำคัญที่สำรวจพบ ได้แก่

.....

ปริมาณ ความหนาแน่น

.....

แหล่งที่พบและการกระจายตัว

.....

สัตว์ที่หายากหรือกำลังจะสูญพันธุ์ ได้แก่

.....

ระบบนิเวศน์ทั่วไปของพื้นที่.....

10. หน่วยงาน ปัญหา และอุปสรรค

10.1 หน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลแหล่งท่องเที่ยว

ชื่อ.....

สังกัด.....

จำนวนเจ้าหน้าที่ประจำ.....คน

จำนวนลูกจ้างประจำ.....คน

จำนวนลูกจ้างชั่วคราว.....คน

รวมทั้งหมด.....คน

เบอร์โทรศัพท์.....

ช่วงเวลาให้บริการ.....

งบประมาณ.....บาทต่อปี แหล่งที่มาของงบ

ประมาณ.....

กฎหมายและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง.....

.....

.....

กฎระเบียบและข้อห้าม.....

.....

.....

โครงการหรือแผนดำเนินงานเพื่อพัฒนา/ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในอนาคต

.....

.....

.....

10.2 ปัญหาอุปสรรค

ปัญหาด้านสภาพทางกายภาพ เช่น

- ทำเลที่ตั้ง
- การจัดวางผังบริเวณ
- การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เส้นทางจราจร
- การใช้ประโยชน์ที่ดิน
- อาคาร สิ่งก่อสร้าง ป้ายโฆษณา
- สภาพแวดล้อม ความกลมกลืนกับธรรมชาติ(มลพิษ)

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

(จำนวน, มาตรฐาน, ตำแหน่งที่ตั้ง, รูปร่าง-สี, การรองรับ, ความเพียงพอ ฯ)

- ที่จอดรถ
- ห้องสุขา
- น้ำดื่ม น้ำใช้
- ไฟฟ้า
- โทรศัพท์

.....

.....

.....

ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

- ขยะและสิ่งปฏิกูล ความสะอาด-สกปรก ความเป็นระเบียบเรียบร้อย
- น้ำเสีย
- อากาศ
- เสียง
- การทำลายโดยมนุษย์ทำให้คุณค่าทางธรรมชาติและศิลปะเปลี่ยนแปลง
- การเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม พายุ ฯ

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านสวัสดิภาพของนักท่องเที่ยว เช่น

- ความปลอดภัยจากการใช้พื้นที่และกิจกรรม เช่น ทางเดินถนนไม่มุงป้าย
- ความปลอดภัยจากโจรสลัด
- ความปลอดภัยจากสัตว์
- ความปลอดภัยจากธรรมชาติ

.....

.....

.....

ปัญหาด้านกิจกรรม เช่น

- ความเหมาะสมหรือขัดแย้งต่อพื้นที่
- ปริมาณการรองรับต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว
- ขาดสิ่งดึงดูดที่น่าสนใจ

.....

.....

.....

.....

.....

ปัญหาด้านนโยบายการจัดการ เช่น

- การดำเนินการ ความหนาแน่น
- การดูแลรักษา การทะนุบำรุง การฟื้นฟู การพัฒนา
- การเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจให้แก่นักท่องเที่ยว สื่อที่ใช้
- การประชาสัมพันธ์ สื่อที่ใช้
- งบประมาณ
- บุคลากร

ปัญหาด้านอื่นๆ เช่น

- การบุกรุกพื้นที่

11. ปัญหาที่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมในแหล่งท่องเที่ยว

สาเหตุของความเสื่อมโทรม	ระดับของความเสื่อมโทรม		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
☐ ทำลายโดยน้ำมือมนุษย์	☐	☐	☐
☐ การค้าและบริการในแหล่งท่องเที่ยว	☐	☐	☐
☐ การถูกบังคับทัศนียภาพ	☐	☐	☐
☐ แหล่งอุตสาหกรรม/ พาณิชยกรรม เกษตรกรรม ช้างเคียง	☐	☐	☐

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล

นางสาวมัลลิกา เกื้อปัญญา
รหัส 4039360

วัน เดือน ปีเกิด

13 มีนาคม 2516

ประวัติการศึกษา

2533

สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

2534

สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนอนุสุนารี
อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์

2537

สำเร็จการศึกษานุปริญญาวิทยาศาสตร สาขาวิชาวิทยาศาสตร
วิชาเอก คอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบัน
ราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

2538

สำเร็จการศึกษาคณะศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตรทั่วไป)
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ประวัติการทำงาน

2538 - ปัจจุบัน อาจารย์สายผู้สอน วิชาวิทยาศาสตร โรงเรียนหนองปลาหมัดบัวงาม
ตำบลกุสะคาม อำเภอมานรินวาส จังหวัดสกลนคร